

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสของประชาชน อำเภอคอนจัน จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นการศึกษาเชิงบรรยาย (Descriptive research) แบบการศึกษา ณ จุดเวลา (Cross - sectional study) เพื่อศึกษา ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส และเปรียบเทียบความเชื่อด้านสุขภาพกับกลุ่มตัวแปรอิสระที่ทำการศึกษา ของประชาชน อำเภอคอนจัน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนอายุ 20-60 ปี 1 คน ต่อ 1 หลังคาเรือน จำนวน 390 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วยคำถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 คือ ข้อมูลความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ซึ่งมีทั้งหมด 4 องค์ประกอบ คือ ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส ด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคเลปโตสไปโรซิส ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส ด้านการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส โดยผ่านการตรวจสอบเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน รวมทั้งขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง สมบูรณ์ตามคำแนะนำ และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเกษตรกรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำนา ตำบลกลางหมื่น อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 30 คน และนำมาหาความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟาของคอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ 0.87 แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน จากนั้นนำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด และเปรียบเทียบความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสกับกลุ่มตัวแปรอิสระที่ศึกษา โดยใช้สถิติวิเคราะห์ Independent Simple T-Test และ One-Way ANOVA

สรุปผลการศึกษา

1.ข้อมูลทั่วไป จากการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสัมภาษณ์ เป็นเพศ หญิงร้อยละ 59.5 และเพศชายร้อยละ 40.5 มีอายุต่ำสุด 20 ปี อายุสูงสุด 60 ปี อายุเฉลี่ย 43.69 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ 10.53 ปี อายุมากที่สุดอยู่ในช่วง 40 – 49 ปี ร้อยละ 33.6 และมีศึกษาระดับประถมศึกษาร้อยละ 71.0 ประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ รายได้สูงสุด 10,000 บาท รายได้เฉลี่ย 2,329.10 บาท ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายได้ 1,616.03 บาท มีรายได้มากที่สุดอยู่ในช่วง 1,000 – 3,000 บาท ร้อยละ 48.7 ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร (ในรอบ 1 ปี) เกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ร้อยละ 88.7 และมีประชาชนที่ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร (ในรอบ 1 ปี) เกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ร้อยละ 11.3 และมีประสบการณ์การป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส (ในรอบ 3 ปี) ร้อยละ 9.2 ไม่มีประสบการณ์การป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส (ในรอบ 3 ปี) ร้อยละ 90.8

2.ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ศึกษาความเชื่อด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส ด้านการรับรู้ ความรุนแรงในการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส ด้านการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส

ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส จากการศึกษา พบว่า ประชาชนรับรู้โอกาสเสี่ยงสูงที่สุด คือ ผู้ใหญ่มีโอกาสเสี่ยงที่จะป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิสมากกว่าเด็ก รองลงมาคือ ผู้ที่มีบาดแผลมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิสมากกว่าคนปกติ ร้อยละ 52.6 ,51.8 ตามลำดับ และประชาชนรับรู้โอกาสเสี่ยงน้อยที่สุด คือ บ้านเรือนมีน้ำขังในบริเวณบ้าน ไม่มีโอกาสเสี่ยงที่จะป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส รองลงมาคือ ผู้ที่สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง ถึงแม้ว่าจะสัมผัสกับหนูหรือปัสสาวะของหนู ก็ไม่มีโอกาสเสี่ยงที่จะป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส ร้อยละ 48.5 ,46.3 3 ตามลำดับ

ระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส จากการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ มีระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส อยู่ในระดับไม่ค่อยดี ร้อยละ 87.4 มีเพียงร้อยละ 2.6 เท่านั้นที่มีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส ในระดับดีโดยมีผู้ได้คะแนนต่ำสุด 16 คะแนน คะแนนสูงสุด 55 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 36.37 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.75

ด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคเลปโตสไปโรซิส จากการศึกษาพบว่า ประชาชนรับรู้ความรุนแรงสูงที่สุด คือโรคเลปโตสไปโรซิสเป็นโรคที่มีความรุนแรงมาก ถ้าไม่รักษา อาจทำให้เสียชีวิตได้ รองลงมาคือ การติดตามอาการของผู้ที่ป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิสอย่างใกล้ชิด สามารถป้องกันความรุนแรงของโรคได้ ร้อยละ 69.7 , 50.3 ตามลำดับ และประชาชนรับรู้ความ

รุนแรงน้อยที่สุด คือ ผู้ที่มีต้องหาเลี้ยงชีพตลอดเวลา ถ้าป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส จะมีอาการรุนแรงมาก รองลงมาคือ ผู้ที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร เป็นประจำ ป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส อาการจะไม่รุนแรง ร้อยละ 53.8 , 36.7 ตามลำดับ

ระดับการรับรู้ความรุนแรงของโรคเลปโตสไปโรซิส จากการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ มีระดับการรับรู้ความรุนแรงของโรคเลปโตสไปโรซิส อยู่ในระดับดี ร้อยละ 91.3 รองลงมาเป็นระดับปานกลาง ร้อยละ 4.9 โดยมีผู้ได้คะแนนต่ำสุด 14 คะแนน คะแนนสูงสุด 50 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 33.78 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 5.19 คะแนน

ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส จากการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ประโยชน์สูงสุด คือหลังจากลุยน้ำขำโคลน ควรอาบน้ำด้วยสบู่ และน้ำสะอาดทันทีจะช่วยป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิสได้ รองลงมาคือ การทำความสะอาดบริเวณคอกสัตว์เป็นประจำ ช่วยป้องกันการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิสได้ ร้อยละ 68.5 , 62.1 และ ประชาชนรับรู้ประโยชน์น้อยที่สุด คือ การปิดถังขยะ ที่มีเศษอาหารไม่ให้เปื้อนแหล่งอาหารของหนู ไม่สามารถป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิสได้ รองลงมาคือ การสวมถุงมือยางในการชำแหละสัตว์ ไม่สามารถป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิสได้ 53.6 , 52.1 ตามลำดับ

ระดับการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส จากการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ มีระดับการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส อยู่ในระดับ ดี ร้อยละ 93.9 รองลงมาเป็นระดับไม่ค่อยดี ร้อยละ 3.3 โดยมีผู้ได้คะแนนต่ำสุด 16 คะแนน คะแนนสูงสุด 48 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 33.88 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.74 คะแนน

ด้านการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส จากการศึกษาพบว่า ประชาชนรับรู้อุปสรรคสูงสุด คือเมื่อสัตว์เลี้ยงป่วย จำเป็นต้องแจ้งสัตวแพทย์ให้มาตรวจรักษา ถึงแม้ว่าจะยุ่งยากและหลายขั้นตอนก็ตาม รองลงมาคือ การสวมรองเท้าบูตในการทำไร ทำนา ทำให้ไม่มีความคล่องตัวในการ ร้อยละ 56.9, 53.8 ตามลำดับ และประชาชนรับรู้อุปสรรคน้อยที่สุด คือ การจัดการรองเท้าบูต ถูมือยางในการทำนา ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ที่ไม่คุ้มค่า รองลงมาคือ การทำความสะอาดบริเวณบ้านเรือน เป็นประจำ ทำให้เสียเวลาในการทำงานอย่างอื่น ร้อยละ 66.7, 62.3 ตามลำดับ

ระดับการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส จากการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ มีระดับการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส อยู่ในระดับดี ร้อยละ 56.9 รองลงมาเป็นระดับปานกลาง ร้อยละ 28.5 โดยมีผู้ได้คะแนนต่ำสุด 12

คะแนน คะแนนสูงสุด 50 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 27.85 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.74 คะแนน

ระดับความเชื่อด้านสุขภาพโดยรวม จากการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ มีระดับความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคโรคเลปโตสไปโรซิส ในระดับไม่ค่อยดี ร้อยละ 74.9 มีเพียงร้อยละ 4.1 ที่มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสในระดับดี โดยมีผู้ได้คะแนนต่ำสุด 69 คะแนน คะแนนสูงสุด 202 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 134.37 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 16.02 คะแนน

3. ผลการเปรียบเทียบความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระ ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส ผลการเปรียบเทียบการรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส พบว่าประชาชนที่มี เพศ อายุ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส รายได้ การศึกษา ประสบการณ์การป่วยเป็น โรคเลปโตสไปโรซิส ต่างกัน มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสไม่แตกต่างกัน

ด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคเลปโตสไปโรซิส ผลการเปรียบเทียบการรับรู้ความรุนแรงในการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส พบว่าประชาชนที่มี เพศ อายุ การศึกษา รายได้ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ประสบการณ์การป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส ต่างกัน มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสไม่แตกต่างกัน

ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส พบว่าประชาชนที่มี เพศ อายุ รายได้ ประสบการณ์การป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส ต่างกัน มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสไม่แตกต่างกัน และพบว่าประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ด้านการรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส พบว่าประชาชนที่มี เพศ อายุ รายได้ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ประสบการณ์การป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส ต่างกัน มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสไม่แตกต่างกัน และพบว่าประชาชนที่มี การศึกษาต่างกัน มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสโดยรวม ผลการเปรียบเทียบ พบว่าประชาชนที่มี เพศ อายุ การศึกษา รายได้ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ประสบการณ์การป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส ต่างกัน มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโต

สไปโรซิส ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการศึกษา

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การศึกษาความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส มีน้อยมาก จึงได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นการศึกษาที่ใกล้เคียงกัน โดยเป็นโรคติดเชื้อที่มีพาหะเป็นตัวนำเชื้อโรค เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการอภิปรายผลการศึกษาในครั้งนี้

ผลการศึกษาความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ของประชาชนอำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้นำผลการศึกษา มาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส โดยรวม อยู่ในระดับไม่ค่อยดี สำหรับองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน ที่ทำการศึกษา พบว่า ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส ประชาชนส่วนใหญ่ มีระดับการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส อยู่ในระดับไม่ค่อยดี ด้านการรับรู้ความรุนแรงของโรคเลปโตสไปโรซิส ด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส จากการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ มีระดับการรับรู้ความรุนแรงของโรคเลปโตสไปโรซิส อยู่ในระดับดี ซึ่งคล้ายกันกับผลการศึกษาของ ชูชาติ เจริญสอน (2549) ศึกษาความเชื่อด้านสุขภาพและพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก ในเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีก ตำบลบ้านจำ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี

2. การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ที่ถูกต้อง ในข้อผู้ใหญ่อายุมีโอกาเสี่ยงที่จะป่วยเป็นโรคโรคเลปโตสไปโรซิส มากกว่าเด็กในการเสี่ยงต่อการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส ร้อยละ 52.6 อาจเนื่องมาจากประชาชนที่ป่วยและเสียชีวิตด้วยโรคเลปโตสไปโรซิส ในพื้นที่อำเภอคอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนมากเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งจากสภาพความเป็นอยู่จริงในพื้นที่ ประชาชนในวัยทำงานเป็นผู้ที่ต้องลุยน้ำขำโคลน จากการทำไร่ ทำนา จึงมีโอกาเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส รองลงมา คือผู้ที่มิบาตแผลมีโอกาเสี่ยงต่อการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิสมากกว่าคนปกติ ซึ่งอาจเกิดจากการได้รับข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการให้สุขศึกษาประชาสัมพันธ์ทางหอกระจายข่าว เกี่ยวกับการติดต่อของโรคเลปโตสไปโรซิส ส่วนการรับรู้ที่ไม่ถูกต้อง คือ บ้านเรือนมีน้ำขังในบริเวณบ้าน ไม่มีโอกาเสี่ยงที่จะป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส ร้อยละ 48.5 อาจเป็นเพราะประชาชนไม่ให้ความสำคัญกับน้ำที่ขังตามบริเวณบ้าน และคิดว่าน้ำที่ขังในบริเวณบ้านไม่ใช่แหล่งเชื้อโรค ของโรคเลปโตสไปโรซิส

3. การรับรู้ความรุนแรงของโรคลेปโตสไปโรซิส กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ความรุนแรงที่ถูกต้อง คือโรคลेปโตสไปโรซิสเป็นโรคที่มีความรุนแรงมาก ถ้าไม่รักษา อาจทำให้เสียชีวิตได้ อาจเกิดจาก การที่มีผู้ป่วยด้วยโรคลेปโตสไปโรซิส ซึ่งเป็นประชาชนในตำบลม่วงนาเสียชีวิต ในเดือน เมษายน 2553 จึงทำให้ประชาชนในพื้นที่มีการรับรู้ความรุนแรงของโรคลेปโตสไปโรซิส เป็นอย่างดีว่าถ้าไม่รักษา จะทำให้เสียชีวิตได้ เพราะเมื่อเทียบกับประชาชนในพื้นที่ ที่ป่วยเป็นโรค เช่น โรคเบาหวาน ไข้หวัดทั่ว ๆ ไป ซึ่งบางคนไม่ได้รับการรักษาตามแผนการรักษาของแพทย์ ก็ไม่ทำให้เสียชีวิต การรับรู้ที่ถูกต้องรองลงมาคือ การเฝ้าระวังอาการของผู้ป่วยเป็นโรคลेปโตสไปโรซิส อย่างใกล้ชิด สามารถป้องกันความรุนแรงของโรคได้ อาจเป็นเพราะประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความรุนแรงของโรคลेปโตสไปโรซิส ทำให้เสียชีวิตได้ รวมทั้งการป่วยตายของผู้ป่วยด้วยโรคลेปโตสไปโรซิสที่ผ่านมา เพราะผู้ป่วยไม่รักษา ส่วนมากจะซื้อยารับประทานเอง อาการดีขึ้นก็ทำงานต่อ โดยไม่ได้พักผ่อนให้หายเป็นปกติก่อน ส่วนการรับรู้ความรุนแรงที่ไม่ถูกต้อง คือ ผู้ที่มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย ถ้าป่วยเป็นโรคลेปโตสไปโรซิส จะมีอาการรุนแรงมาก รองลงมาคือ ผู้ที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร เป็นประจำ ป่วยเป็นโรคลेปโตสไปโรซิส อาการจะไม่รุนแรง

4. การรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคลेปโตสไปโรซิส ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดโรคลेปโตสไปโรซิสที่ถูกต้อง คือหลังจากลุยน้ำ ย่ำโคลน ควรอาบน้ำด้วยสบู่และน้ำสะอาดทันทีจะช่วยป้องกันโรคลेปโตสไปโรซิสได้ รองลงมา คือ การทำความสะอาดบริเวณคอกสัตว์เป็นประจำ ช่วยป้องกันการเกิดโรคลेปโตสไปโรซิสได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหากมีการปฏิบัติแล้วสามารถทำให้เกิดประโยชน์ทันที จึงมีการรับรู้ในระดับที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับมาตรการ การให้ความรู้ด้านการป้องกันและควบคุมโรคลेปโตสไปโรซิส ของกระทรวงสาธารณสุข ส่วนการรับรู้ที่ไม่ถูกต้อง คือ การปิดถังขยะ ที่มีเศษอาหารไม่ให้เป็น แหล่งอาหารของหนู ไม่สามารถป้องกันโรคลेปโตสไปโรซิสได้ และ การที่ทุกหลังคาเรือน ทำความสะอาดรอบ ๆ บริเวณบ้าน เป็นประจำ ไม่สามารถป้องกันการเกิดโรคลेปโตสไปโรซิสได้ อาจเนื่องมาจากประชาชนส่วนมากรับรู้โรคที่เป็นปัญหาด้านการไม่กำจัดขยะคือ โรคอุจจาระร่วง และความสกปรกของบริเวณบ้านเท่านั้น รวมทั้งไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับขยะที่นำมาทิ้งแล้ว ก็ปล่อยให้เป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องในการนำไปกำจัด ต่อไป ซึ่งในพื้นที่ตำบลม่วงนา จะเห็นขยะที่ประชาชนนำมาทิ้งที่ถังขยะแล้วถูกสุนัขมาหาอาหารจากถังขยะ หล่นตามถนนทุกวัน

5. การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติเพื่อป้องกันโรคลेปโตสไปโรซิส กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ อุปสรรคในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดโรคลेปโตสไปโรซิส ที่ถูกต้อง คือเมื่อสัตว์เลี้ยงป่วย จำเป็นต้องแจ้งสัตวแพทย์ให้มาตรวจรักษา ถึงแม้ว่าจะยุ่งยากและหลายขั้นตอนก็ตาม อาจเป็นเพราะ ประชาชนในพื้นที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคไข้หวัดนก ซึ่งมีการระบาดในพื้นที่เช่นกัน และ

มีการฆ่าไก่ไปหลายร้อยตัว จึงทำให้ประชาชนให้ความสำคัญเกี่ยวกับการป่วยของสัตว์เลี้ยง ซึ่งจริง ๆ แล้ว โรคเลปโตสไปโรซิส ถึงแม้ว่าจะเกี่ยวข้องกับสัตว์เลี้ยง เช่น สุนัข หมู วัว ควาย อยู่บ้างแต่ก็ไม่ใช่สาเหตุโดยตรงของการป่วยด้วยโรคเลปโตสไปโรซิส ของประชาชน ในพื้นที่ อาจจะเป็นการรับรู้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องมากนัก ส่วนการรับรู้ที่ไม่ถูกต้อง คือ การจัดการรองเท้านี้ดูมียางในการทำนา ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ที่ไม่คุ้มค่า อาจเป็นเพราะโดยการทำงานของประชาชนในพื้นที่ตำบลม่วงนา มีความเคยชิน ในการทำนาโดยไม่ต้องมีอุปกรณ์ป้องกันการเกิดโรค เพราะถึงแม้ส่วนราชการจะมีรองเท้านี้ดูมียาง มาให้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ประชาชนก็ไม่นำไปใช้ เพราะทำให้ทำงานได้น้อยลง หรือจะใช้จริง ๆ เมื่อมีผู้ป่วยด้วยโรคเลปโตสไปโรซิส ในช่วงเวลานั้น เมื่อไม่มีผู้ป่วยในพื้นที่ประชาชนส่วนมากก็จะไม่ใส่ใจ ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว

6. ผลการเปรียบเทียบความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส เป็นการเปรียบเทียบความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสของประชาชนที่มี เพศ อายุ รายได้ ประสิทธิภาพการป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส การได้รับข้อมูลข่าวสาร การศึกษา ต่างกัน รายละเอียด ดังต่อไปนี้

เพศ ต่างกัน มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะการป่วยเป็นโรคของประชาชนในพื้นที่ตำบลม่วงนา มีทั้งเพศหญิงและเพศชาย โดยบริบทของพื้นที่การประกอบอาชีพ เพศหญิงและเพศชายไม่ต่างกัน โดยเฉพาะอาชีพเกษตรกรกรรมจะต่างกันที่การทำงานหนัก ทำงานเบา ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส

อายุ ต่างกัน มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะการป่วยเป็นโรคของประชาชนในพื้นที่ตำบลม่วงนา อยู่ในช่วงวัยทำงาน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรค โดยเฉพาะการทำไร่ทำนา เป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิสไม่เกี่ยวข้องกับการป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส

รายได้ ต่างกัน มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะการป่วยเป็นโรคของประชาชนในพื้นที่ตำบลม่วงนา ส่วนมากจะเป็นประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ส่วนมากจะมีรายได้ไม่แตกต่างกัน สำหรับผู้ที่มิรายได้มาก ไม่ได้ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ซึ่งในการศึกษารั้งนี้ ได้กำหนดให้ศึกษาเฉพาะผู้ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรมทำนา

ประสิทธิภาพในการป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส ผลการศึกษาความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ของประชาชนที่มีประสิทธิภาพในการป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส (ในรอบ 3 ปี) กับประชาชนที่ไม่มีประสิทธิภาพการป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส มีความเชื่อด้าน

สุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ทั้ง 4 ด้าน และความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส โดยรวม ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะประชาชนที่มีประสบการณ์การป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิสในพื้นที่ตำบลม่วงนา ได้รับการรักษาและคำแนะนำจากบุคลากรทางแพทย์ รวมทั้งได้รับการรักษาที่ถูกต้อง ส่วนมากรักษาหายเป็นปกติ

การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส (ในรอบ 1 ปี) ผลการศึกษาความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ด้านการรับรู้ประโยชน์ในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส ของประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส กับประชาชนที่ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อาจเป็นเพราะประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส มีการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องในการป้องกันตนเองไม่ให้ป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส เช่น เมื่อมีบาดแผล แล้วไปทำไร่นา มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส เช่น สวมรองเท้าบูต สวมถุงมือยาง รวมทั้งทำความสะอาดร่างกายทันที ที่เสร็จ จากการทำไร่นา สำหรับผู้ที่ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ทำให้ปฏิบัติตัวไม่ถูกต้อง เช่น เมื่อมีบาดแผลแล้ว ไม่ได้ใช้อุปกรณ์ป้องกัน รวมทั้งไม่ได้ทำความสะอาดร่างกายทันที ที่เสร็จ จากการทำไร่นา ก็ไม่ป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส เพราะไม่มีผู้ป่วยด้วยโรคเลปโตสไปโรซิส ในพื้นที่ตลอดเวลา จึงไม่ให้ความสำคัญ และอีกอย่างคือ ไม่ได้เกิดกับตนเองและคนในครอบครัว จึงไม่ให้ความสำคัญกับปัญหา ดังกล่าว

การศึกษา ผลการเปรียบเทียบความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิสของประชาชนที่มีการศึกษา ต่างกัน พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษา ต่างกัน มีความเชื่อด้านสุขภาพเกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส ด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรค ในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส ระหว่างกลุ่มการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 โดยผู้ที่จบการศึกษาสูงสุดระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย มีการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส มากกว่าผู้ที่จบการศึกษาสูงสุด ประถมศึกษา อาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายในพื้นที่ ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส ดีกว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูงสุดประถมศึกษา เนื่องจาก เมื่อมีการจัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้รวมทั้งจัดกิจกรรมรณรงค์ในการป้องกันและควบคุมโรคเลปโตสไปโรซิส ในพื้นที่ ให้ความสนใจ และตั้งใจจะเป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงสุดสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งกลุ่มนี้นอกจากจะได้รับความรู้จากการเข้าร่วมอบรมแล้ว ยังสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับโรคเลปโตสไปโรซิส และการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิส ได้ด้วยตนเอง เพราะอ่านและเขียนหนังสือได้จึงนำไปปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจะแตกต่างจากกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงสุดประถมศึกษา ที่อ่านและเขียนหนังสือไม่ค่อยได้ จึงไม่ให้ความสนใจในการเข้ารับการอบรมรวมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมการณรงค์ควบคุมและป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส และไม่ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม จึงทำให้มีการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรค ในการปฏิบัติตัว เพื่อป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิสไม่ถูกต้องเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1.1 เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ มีการรับรู้โอกาสเสี่ยง ในการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิสอยู่ในระดับต่ำ ควรมีการให้สุขศึกษาประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง เกี่ยวกับโอกาสเสี่ยง ที่จะทำให้ป่วยเป็นโรคเลปโตสไปโรซิส เช่น การทำความสะอาดบ้านและบริเวณบ้าน และไม่ให้มีน้ำขังบริเวณบ้านและการกินผักและผลไม้ควรล้างให้สะอาดทุกครั้ง จะช่วยลดโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคเลปโตสไปโรซิสได้ ตลอดจนการเฝ้าระวังการระบาดของโรคในพื้นที่ โดยจัดให้มีระบบการรายงานสถานการณ์การป่วยหรือเสียชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้ ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบอย่างรวดเร็ว

1.2 ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันโรค เช่น รองเท้าบูต ถุงมือยาง เพื่อแจกหรือจำหน่ายให้ประชาชนในพื้นที่ ทั้งกลุ่มที่ให้ความสำคัญและไม่ให้ความสำคัญในการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาถึงสื่อที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส ที่ถูกต้องของประชาชนในพื้นที่ เพื่อนำไปวางแผนในการให้ความรู้และเพิ่มความตระหนัก แก่ประชาชน ต่อไป

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมในการป้องกันโรคเลปโตสไปโรซิส ของประชาชนในพื้นที่ ที่พบผู้ป่วยโรคเลปโตสไปโรซิสกับพื้นที่ ที่ไม่พบผู้ป่วยโรคเลปโตสไปโรซิส ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร